

Vári Csaba

Örökönvád

1.

előbb szerelmet vallottam
aztán kudarcot

a kényszerképzetek között kitarított
minden ami élni akar régről

ág bőre alá gyúrt rügy vigyázza
ily hibátlan fagyfehér emlékeit a fényről

vagy a gyökerek sötét moccanása
fel a fák hegyéig hosszan

s örültek tudhatnak még ilyen bizonyosan
mindent ahogy én azt hogy élsz

hogy szeretsz öröktől fogva
a többit én takarom el

nincs ahogy feloldja
remény a képek félelmét

ezt a gyűlöletes-gyönyörű titkot
ami csak felfeslik itt-ott

„és elevennek oly szép
mint az emlék”^{*}

VÁRI CSABA (1977) költő, Kolozsváron él.

* Nemes Nagy Ágnes *Rózsafa* című verséből.

2.

a többit te is eltakarod
ha hallod a szíved

és képtelenebb a jelen: léted
mint egy kitépelt tekintet

messzem vagy mondom magamban
de jobb is hogy nem hallod

nem szólsz napok óta
mint aki évekre elhagyott

3.

a szívemig hasad s hallom
veri a dobhártyám: ez árulás csalás

elhallgattunk mindent s a remény –
szívig szívott szivarparázs

Honvágy

Fáradt vagyok s ez a fáradság
a születésemmel együtt foganhatott,
hogy sosem jutottam egyről kettőre,
s harmad helyett is csak harmatot

adatott vetnem és aratnom,
régi csapásokon tévelygők nyomát.
Eladtak földet, lovat, szekeret,
miután nagyapám felkötötte magát,

s az utak kint-bent összetörtek
hold-arcú anyám fénye fogytán.
Halálra sápadtunk mindannyian,
apám előtte, csak késett a sorszám.

Szerelmet nem emlétek, másvilág.
Jobb is, hogy nem tudják, hogy örökkön
valaki más szerettem mindbennük.
Erre nincs vers, mozdulat, könnyöklöm,

lapozom éjre a nappalt, s fordítva,
megtanultam minden hajlatot
a testen s a lélek redőin végig,
mialatt a perc, az idő férge elfutott,

míg a felejtés, az élet sója felemészti,
fölemeltetve hernyóból a lepkét.
Az ember magából végül így lép ki,
végignézve rettenetes tettét.

Fáradt vagyok. Nincs fárasztóbb,
mint magaddal küzdeni, se nevetségesebb,
hogy nem látni ama szemernyi reményt,
ami az evidenciák közé esett,

és nincsen semmi szabadulás,
csak fel, el, ki innen, messze, magja
se maradjon, nyoma, se emlék,
csak vigyen a törvény, haza, a magasba.

